

In gesprek met Janny Hoving

Janny Hoving heeft na precies 50 jaar haar carrière als jurylid in de turnsport beëindigd. 8 Juni 2024 jureerde ze haar allerlaatste wedstrijd voor de KNGU in Turnhal De Kamp in Vries. Naar aanleiding van deze geweldige prestatie is Siep Diemer, voorzitter van de afdeling binnensport van SVT in Tynaarlo, in gesprek met Janny Hoving.

Janny's loopbaan als turnster, turntrainster en jurylid

Ruim 70 jaar geleden ziet Janny Hoving het levenslicht in Hoogeveen. Ze groeit op in Geeserveld, Geesbrug en Marknesse. Haar gymnastiekcarrière begint bij de gymnastiekvereniging in Marknesse. Al had gymnastiek toen nog een hele andere vorm volgens Janny: "Je kunt het zien als het turnen van nu, maar dan eenvoudiger."

Als Janny 12 jaar is, verhuist het gezin naar Emmeloord en gaat ze in Tollebeek op gymnastiek. De trainer die daar les gaf, zag talent in de 12 jarige Janny en zei "Jij moet naar de turnselectie in Emmeloord." en dat gebeurt onder de vlag van de KNCGV, een voorloper van de KNGU. Op school is ze geen leerder, ze is veel liever in de gymzaal. Al haar vrije tijd is ze daar te vinden, minstens 20 uur per week. Niet alleen om zelf te trainen, maar ook als assistent trainer. Ze hangt het liefst in de ringen of doet haar oefeningen op de balk. Maar ook het lesgeven vindt ze leuk. Ze geeft onder andere haar 12 jaar jongere zusje turnles. Janny heeft haar altijd gemotiveerd om door te gaan met turnen, ook als het even tegenzat er het erop leek dat het er niet uit wilde komen: "Door te oefenen en niet te stoppen, komt op een goed moment alles eruit."

Bij ODI (Ontspanning Door Inspanning) gingen de turnster in grote autobussen naar de wedstrijden in bijvoorbeeld Zwolle, Kampen of Ede. Dit ging in de volgorde van Polderkampioenschappen – Turncompetities in Overijssel en dan doorstromen naar het Gelders/Overijssels gewest. Ze stond vaak op het podium.

Ook bij ODI assisteert ze de turnleider. Wanneer deze zwanger wordt, vraagt de vereniging of Janny de lessen wil geven. De jonge maar verantwoordelijke Janny zegt: "Stel dat er wat gebeurt dan weet ik niet wat ik moet doen. Ik wil dat wel, maar dan wil ik de opleiding gaan doen." De vereniging gaat akkoord; Janny's liefste wens gaat in vervulling: de opleiding tot technisch trainster turnen. Janny reist twee jaar lang met de trein naar Zutphen.

Tegelijkertijd met de opleiding nam ze ook de lessen over. "Ik had 50 meisjes tussen zes en twaalf jaar in de zaal, samen met vijf assistenten. Ik deelde de les in zes blokken, de meisjes in zes groepjes en liet ze langs de toestellen rouleren onder leiding van de assistenten. En zelf begeleidde ik bij de moeilijkste oefeningen." Om zelf te ervaren waar juryleden op letten, volgt Janny na deze opleiding de jurycursus. Soms jureerde ze een wedstrijd, maar meestal begeleidde ze haar turnsters bij de wedstrijden. Op haar 24ste stopt Janny zelf met turnen.

Intussen is Janny verhuist naar Tynaarlo en heeft ze zelf een groot gezin gestart. Haar kinderen gaan in Zuidlaren naar de basisschool en een leraar daar vertelt Janny dat hij moeite heeft met de gymlessen. Janny biedt aan hem te helpen: "Jij geeft bewegingsonderwijs en ik geef turntraining. Mijn licentie was intussen verlopen, dus had de leraar de leiding en de verantwoordelijkheid en was ik de assistent. Ik bereidde de lessen altijd goed voor. De kinderen vonden het ontzettend leuk en als snel zei de leraar: "Ik kijk nu uit naar de gymnastieklessen." Ook de andere leraren zagen deze combinatie wel zitten en al gauw gaf ik de hele donderdagochtend turnlessen. Als ik kinderen zag met talent verwees ik ze door naar ZGV. Les geven in Zuidlaren heb ik zes jaar met veel plezier gedaan."

Op datzelfde moment vraagt Siep Diemer, toen ook al voorzitter van onder andere de afdeling gymnastiek van SVT, haar of ze zelfstandig turnles wil geven bij SVT. “Dat betekende dat ik weer mijn licentie moest halen. SVT investeerde in de licentie en in de bijscholingen en ik in de tijd en zo werd ik turnleidster bij SVT.”

Janny gaat ook jureren voor SVT, maar gaat daarvoor opnieuw de jurycursus doen. Dat was rond 1986 bij Jan Aling in Vries. Brug jureren vond Janny het leukst. “Drie keer per jaar volgde je bijscholingen van Adrie Verhage en Aaldert Bunskoek. Bij Adrie volgde ik het onderdeel brug en bij Aaldert het onderdeel sprong. Brug jureren is al die jaren mijn favoriete toestel geweest om te jureren.”

Wat is er in 50 jaar veranderd in de turnsport?

Janny: “Het lichaam van het kind stond centraal, niet het kunstje. Spagaat was uit den boze, hoepeltje achterover verboden in verband met rugklachten. Veiligheid voorop: bij ringen moest je verplicht gevangen worden. Ik heb mooie elementen tijdens het ringenzwaaien mogen doen, onder andere opzetten, kieprollen, dislokeren en salto's. Eigenlijk jammer dat bij meisjesturnen de ringen eraf zijn gegaan; het ritme bij ringzwaaien is de basis van turnen. Als je de cadans niet had, kon je geen oefeningen doen.”

Wat het jureren Janny gebracht heeft

“Veel contacten, van district Drenthe kende veel turnmeisjes. Ik heb ze groot zien worden. Zoals de toen negenjarige Deirdre. Zij turnde altijd zó mooi, alles even strak. Nu is Deirdre 42 jaar, heeft TD3-jurylicentie en we zitten vaak naast elkaar te jureren. Laatst had ze een foto meegenomen van zichzelf als turnster bij een wedstrijd, waarbij ik achter de jurytafel zat! En nu doen we het samen.” Janny heeft nog een mooie anekdote: “Jonge turnsters die mij vroegen of ze hun sokken mochten aanhouden omdat ze dit zo gewend zijn bij het oefenen. Dan zeg ik dat dit van mij wel mag, maar dat ik er wel 0,1 punt aftrek voor moet geven. Zo waren de regels toen nu eenmaal. ‘En als we u dan een reep chocola geven’, vragen de meisjes. Tja dat mag wel, maar dan krijg je toch nog 0,1 aftrek. Dan dachten de meisjes ermee klaar te zijn. Een volgende wedsstrijd wilden ze hetzelfde nog een keer proberen. Ook dit keer lukte het niet: ‘oh nee hè, die mevrouw die we een chocoladereep hadden beloofd!’ Een dag jureren was voor mij een dagje uit. Ik heb het altijd met plezier gedaan, nooit met tegenzin of me ertoe verplicht gevoeld. Tot en met de laatste turnster. Het is een passie.”

Janny heeft een fijne samenwerking ervaren met de Adrie en Aaldert van de KNGU. “De laatste jurydag was hartverwarmend. Heel leuk dat Aaldert speciaal eerder bij een wedstrijd uit Heerenveen wegging om mij een bos bloemen te brengen op mijn laatste jurydag.” En het cadeau van de KNGU, een echte ring met zijden bloemstuk, hangt in de woonkamer. Ze bedankt ook alle collega juryleden van SVT voor alle mooie momenten en ze wenst ze alle goeds toe.

Is er verschil in jureren tussen 50 jaar geleden en nu?

“50 Jaar geleden zag de jurycursus er heel anders uit dan tegenwoordig. Er lag nog geen systeem onder, er golden geen eisen en met symboolschrift werd nog niet gewerkt. Ik lette vooral op de oefenstof en op de kromme benen. Je maakte alleen aantekeningen van de fouten. De uitgangswaarde was toen alleen nog 10 punten en de fouten gingen ervan af. Eigenlijk was dat veel moeilijker in vergelijking met het jureren nu, omdat je het nu de gehele oefening kunt onderbouwen met symboolschrift. Om dat te ondervangen bedacht ik mijn eigen symboolschrift, nog voordat het werd geïntroduceerd in de jurycursussen.”

Wat wil je meegeven aan aspirant juryleden?

“Jureren is net als autorijden. Als je je rijbewijs hebt, moet je nog leren rijden. Dat is ook zo met jureren; de eerste wedstrijden moet je het nog leren. Altijd als ik nieuwe juryleden naast mij had zitten dan kregen ze de kans om dit te leren door stapje voor stapje een hele oefening te beoordelen. Dan is het minder spannend. Aan het einde van een wedstrijddag had men dit onder de knie. Het wordt steeds leuker en het gaat je steeds gemakkelijker af. En natuurlijk niet te vergeten: zonder juryleden geen turnwedstrijden!”

Nu jij stopt met jureren, gaat er een bak juryervaring verloren: heb je nog waardevolle tips?

“Voor ouders zonder turnervaring zou het fijn zijn dat de jurycursus start met één toestel en dan elk jaar een toestel erbij. Zo kom je er gemakkelijker in. Maar dan heb je natuurlijk veel meer mensen nodig om op te leiden. Misschien is dat niet te organiseren voor de KNGU.

Naast ouders vind ik het een aanrader voor alle turners om in de toekomst ook een jurycursus te volgen en zo te mogen blijven genieten van jullie prachtige turnsport.”

Wat ga je nu doen nu je niet meer jureert?

“Nu is er nog meer tijd voor mijn andere hobby's: zwemmen, wandelen, lezen en Nederlandse postzegelverzameling. Daarnaast doe ik bij verschillende organisaties vrijwilligerswerk. En niet te vergeten mijn man, kinderen en kleinkinderen. Eén van mijn kleindochters is een turntalentje!”